

Medierne flyder over med fejlinformation om Kvanefjeldet

Historierne om Kvanefjeldet fylder meget i medierne, der beredvilligt kolporterer allehånde betragtninger tilsyneladende uden kompetence eller vilje til at udfordre kildernes troværdighed og fagligheden i deres udsagn. Ofte er NGOernes og de selvudnævnte eksperter halvstuderede løsninger farlige for både miljø og mennesker. Borgerne bliver tabere i et spil, hvor de ikke kan gennemskue NGO-spin fra fakta og faglig research.

Greenland Minerals er registreret på ASX børsen. Det indebærer, at virksomheden altid skal opføre sig redeligt og dokumentere alle beregninger og løsninger, der fremlægges omkring mineprojektet. Der er gennem årene brugt ca. 400 mio. kr. på undersøgelser, som er gennemført af førende internationale rådgivningsvirksomheder. Alligevel bliver Greenland Minerals konstant mødt af mandags-trænere, der præsenterer selvbestaltede alternative løsningsforslag uden at have orienteret sig i baggrundsanalyser eller simple fakta.

Alternativ tailingsdeponering er uforsvarligt

Senest har medierne bragt stort opsatte historier om, at det er meget smartere, at deponere restmaterialerne (tailings) i "mine pit" – altså der, hvor malmen er blevet brudt. Den løsning er vurderet for flere år siden – og blev fravalgt som mindre velegnet til lang tids opbevaring. Desuden kræver den løsning, at tailings først skal deponeres i et midlertidigt deponi (Taseq), og efter minens ophør flyttes tilbage i minen. Til den tid vil tailings

have sat sig og være ekstremt stabil. Det vil være uansvarligt at følge den strategi. Alligevel præsenteres det som alletiders løsning. Men det er at stikke blå i øjnene på en usikker offentlighed, som har krav på redelig information.

Tailings kan dækkes med vand eller tørt materiale

Taseq søen er ekstremt velegnet til deponering på grund af den massive tætte bjergart under søen. I VVM-undersøgelsen peges der på, at der i stedet for en våd tildækning kan vælges en tør tildækning. Vælges der en tør tildækning med ler, grus, sten og tilplantning, så kan der ikke løbe vand blandet med tailings ud. Selv ikke, hvis dæmningen – mod forventning – skulle bryde sammen. Et sammenbrud vil forudsætte en 1:10.000 års event - både hvad angår jordskælv og nedbør. Skulle det ske, at den 247 meter (lig med 2,5 fodboldbaner på den lange led) brede dæmning bryder sammen, så vil påvirkningen af befolkningen være under 1 millisievert årligt – selvom man fanger og spiser 20 pct. af sine fisk fra Illua bugten.

Nej, drikkevandet påvirkes ikke

Indholdet af fluor i Taseq søen er allerede i dag over drikkevandsniveau. Søen indgår ikke i drikkevandsforsyningen, da drikkevandet kommer fra et andet vandopland. Så også her har skræmmekampagnerne fået fordrejet sandheden og er uden hold i virkeligheden. Og historien om at vinden fører vanddråber fra Taseq søen over i drikkevandsforsyningen i et omfang, som skader drikkevandet, er tilbagevist i VVM-rapporten. Og hvis der vælges tør tildækning er selv den teoretiske risiko for overførsel af vanddråber fra Taseq søen væk.

Tailingsdepotet er ikke en radioaktiv bombe

Manipulationen når nye højder, når diverse NGOere og dagblade fremstiller tailingsdepotet som en radioaktiv bombe. Uran og thorium i både fjeldet og i tailingsdepotet har et meget lavt indhold. Det er mellem 0,03 % og 0,06 % i fjeldet. I tailingsdepotet ligger indholdet mellem 0,02 % og 0,37 %.

Uran og thorium i de lave koncentrationer og i den stabile form, som de har i depoterne, udgør ikke nogen risiko for sundhed og miljø. Alligevel vælger de såkaldte eksperter at blande radioaktivt affald fra en atomreaktor sammen med det uran, der er i fjeldet og i tailingsdepotet.

Spørgsmålet er, om det er udtryk for et bevidst ønske om at manipulere befolkningen – eller de bare ikke ved bedre. Verdens førende eksperter i radioaktivitet – Arcadis – har også gennemanalyseret spørgsmålet og demonterer

udsagnet fuldstændig. Arcadis konkluderer, at selv i det ekstremt usandsynlige tilfælde, at dæmningen skulle bryde sammen, så vil den årlige påvirkning af befolkningen ligge på under 1 millisievert om året. Det skal sammenlignes med, at baggrundspåvirkningen af borgerne i Narsaq udgør op til 8,5 til 10,5 millisievert pr. år. Det er at forplumre det faglige debatniveau og vildlede offentligheden, når man påstår andet.

NGOernes neokoloniale drømme

De 141 miljøorganisationer som for nylig har blandet sig i debatten om Grønlands fremtid har endelig smidt masken og meldt rent ud. De ønsker minedrift og udvinding af olie og gas i Grønland stoppet. NGO'erne foreslår også, at Grønland skal sættes på permanent passiv forsørgelse af det internationale samfund, så klientgørelsen er total.

NGOerne er kolonialister

NGOerne vil ikke bare stoppe projektet på Kvanefjeldet. Deres mål er, at Grønland slet ikke udnytter sine egne ressourcer.

141 NGO'er skriver i en fælleserklæring den 10. februar 2021, at "Vi opfordrer Rigsfællesskabet og EU til at vedtage nye arktiske strategier, der bidrager til at beskytte Grønlands skrøbelige miljø. Der bør indføres et moratorium for minedrift i stor skala og for udvinding af olie og gas og i løbet af

denne tid bør den grønlandske regering kompenseres for det mulige tab af indtægter herfra".

NGO'erne ser med deres opfordring til "Rigsfællesskabet og EU" helt bort fra, at Grønland har fået selvstyre, og at råstofområdet er hjemtaget fra Danmark. Det er således alene de folkevalgte repræsentanter i Grønland, som har ret til at træffe beslutning om de grønlandske råstoffer.

NGO'erne foreslår desuden, at Grønland skal sættes på permanent understøttelse fra det internationale samfund - det man også kalder passiv forsørgelse af sociale klienter.

Denne neokoloniale tankegang er ekstremt undertrykkende – men også genkendelig for en befolkning, der har gennemlevet processen før. Det vil bringe os tilbage til kolonitiden, hvor befolkningen fastholdes i en håbløs situation uden mulighed for et arbejde og en meningsfyldt tilværelse fjernt fra et eksistensminimum med deraf følgende mistro.

Hvad er NGOernes næste skridt?

Kan man forestille sig – når NGOerne har fået gennemført et forbud mod råstoffer – at næste skridt er et forbud mod hvalfangst? Det vil være på linje med det faktum, at NGOerne allerede har ødelagt den traditionelle fangst af sæler gennem et bredt internationalt de facto forbud mod eksport af sælskind. Mon korstoget mod den grønlandske befolkning derefter fortsætter med et krav om, at reguleringen af reje- og fiskekvoter i Grønland skal overtages af internationale myndigheder – som har jo har mere forstand på bæredygtighed. Alt sammen

for Grønlands eget bedste, vil det måske omsorgsfuldt lyde fra NGOernes samvittighedsfulde topfolk.

Vi opfordrer alle til ikke at lade sig vildlede af dagdrømmere, der lever et liv fjernt fra naturkræfterne i Arktis, men primært har deres gang på stenbroen i storbyen. Grønland har en unik mulighed for at tage hånd om sin egen fremtid med jobs, håb og øget velfærd. Men det kræver mod. Og det kræver seriøse diskussioner, der baserer sig på viden – og ikke tilfældige pseudoargumenter.

